

"Tuyết trắng tàn" trên hồ trình thăng trầm còn mãi giữa cuộc tàn phai. Nhưng triêu đông ng không i m

Ngồi đi núi đông sông sông Chờ mây trong gió, chờ đò sang sông Quên quên nãi nào qua phố đông
Cõi không đi về. Bức chân như nhom

Sống mãi li t t tâm phụng hi, quên thân mình vui hnh phúc tha nhân, tng tng ng m s m
hôm vang cùng khp, thc tnh nhn sinh hi n thân tng h i th. Hóa thành thi k, cho cuc đ i
tr tng đ n mai sau.

Đt trùng kh i v ch i đ i cao lũng thp, v t mây qua ph c i ch p b m a giông, thp nh t
nguy t xuyên truông ngàn v trùng ng "Tuyết trắng tàn" ch p cánh b dâu, nh ng vì sao lung
linh thp n n nguy n c u, sinh v i di t h i t v chung l, vô phân bi t Ngã, Nhân, b, th; t
vô chung đ n vô thi r ng ng i. B n xanh quên h t vui bu n, núi cao quên nh ng đ o chuông
g p gh nh, mây ngàn quên h t tu i tên, m t xanh đ n l i qua bên kia b. Ng i đi k t n i tình
th, m ra muôn l i thành t h không.

T sinh là hoa đ m chiêm bao, tình m ng m t v ng tâm sanh kh i, nghi p thc chuy n xoay
xu ng lên ba cõi tr m luân, l i nhi p đ n in đ u h không, b b n giác ch th v khai ng, hát
v i bi n đ t tình r ng núi, c i v i sông ti t t u cung c m, gi a b u tr i hát câu vô s, mây
tr ng c m tay s i gió đi v, v vô trú dung thông lý s, cõi tâm không muôn v t cũng không
ngoài.

Đ ng b t nh, con đ ng vô nhi m Cõi ch n nh b t l c ng ngôn Tâm an trú là không
ch trú R i l ng im
s m sét c i ngu n.

Đ n và đi cũng là nghi p m nh, phát tâm t thành hnh nguy n đ sanh, b n m i chín ngày
pháp l nh tình anh. Xin đ t h t l i th ti ng nh c, hóa nén tâm h ng c u nguy n vãng sanh.

Anh đi mây gió m m c i Khói h ng k t n mây tr i t n đ a Giã t cõi n n ng m a T
sinh tan m ng trắng x a h n bày.

Chùa Lá, mùa thu Nhâm Thìn Thích Như n Tâm

Chân dung cổ thi sĩ Hàn Cung Thương
qua nét vẽ Hữu Nam

T Hàn Cung Th ng đ n Thích Nhu n Hoài

Vâng, đó là cu c hành trình đ y th thách, cam go, ác li t bi tráng và không khoan nh ng, kh i đ u t

Tôi quen anh vào nh ng năm 90 c a th k tr c trong nh ng l n đi T Nghiêm và Đ c S n đ nh l và tham v n Hòa Th ng Vi n Ch . D n dà tình đ o và duyên th g n bó v i nhau lúc nào không bi t. Đ c nh ng v n th bi tráng c a anh th i đó, tôi cùng nhi u anh em ng ng m và cũng ng ng m luôn cái tính khí c ng tr c thành th t, b c b ch không che gi u ngay c cái đ cái x u c a mình. Đ a gia đình vào l p nghi p H c D ch có l là m t b c ngo t quan tr ng trong cu c đ i đ y khó khăn và r i ro thua thi t c a anh qua đó anh ti p c n v i Ph t Pháp d i s ìu d t c a Hòa Th ng Đ c S n và sau này là B n S truy n Tam qui y gi i c a anh. Lúc đó anh đã có lòng qui ng ng Tam B o t ý mu n xu t gia. Anh tâm s : "Xu t gia là ph i Cát ái ly thân , vì c đó mình ch a làm đ c trong hoàn c nh m t v ba con còn nh " Nh ng anh v n tr ng d ng đ i nguy n cho đ n m t ngày ...

Hình nh vào đ u thiên niên k th III, do có chuy n bi n trong gia đình , anh m t thân m t mình xách ba lô v khu bô rác Phan Huy Ích ì cùng v i chúng tôi (Bích Nhãn H) Tr n Hu Hi n, Tr n Đăng Sum, Tr Công Vũ, Lê Qu c L , Tr ng Văn Hi u (đ i đ c Thích Nhu n Nghĩa), l p ra nhóm H ng Rác. Có l đây là m t cu c di n t p cho vi c " Cát ái ly thân" mà anh chính th c th c hi n hai năm sau đó, khi xu ng tóc th gi i xu t gia.

Th i gian c ng ì khu bô rác Phan Huy Ích là b c ngo t th hai m ra con đ ng đ n đ n b gi i thoát. Anh tâm s : " th t ra cái thân t đ i này chính là đ ng rác đang phân h y ch ng khác

gì cái bỏ rác kia; ch có đi u là mình có đ dững c m hay không đ nh n ra đi u đó; mà dù nh n ra hay không nh n ra nó v n đã đang và s không ng ng phân h y. Rõ ràng:

Thi thôi giã b t ph n hoa V trông núi rác b t là b dẫu Tóc xanh thoáng ch c b c
đ u Tình ai r i cũng phai
màu th i gian (Tr n
Hu H n)

Nhóm H ng Rác do anh l p ra đ c s h tr t v n c a th y Thích Nhu n Tâm tr trì chùa Lá không ng ng phát tri n c v l ng l n ch t. Nhi u th ng th cao th c ng đ a ph ng khác cũng t h i v tham gia giao l u nh : Tri u Nguyên, Đoàn Văn Khánh, Đoàn Hoàng, T Văn, Nguyễn Văn Tho i v.v... Trong nh ng l n h p m t giao l u nh th ngoài th đ o, nh c đ o luôn luôn là th o lu n trao đ i h c h i nhau v n i đi n cũng nh kinh nghi m tu t p.

Cho đ n m t ngày, căn lành tăng tr ng, h t gi ng đ duyên, anh quay v Đ c S n xu ng tóc th gi i xu t gia do hòa th ng Đ c S n truy n trao gi i pháp và ban cho pháp danh Nhu n Hoài. Đ n đây l i m ra m t b c ngo t th ba, không ph i đ n đ n m t dòng sông êm cho anh thu n bu m xuôi gió. Mà là đ n đ n m t tr n chi n m i đ y ác li t gay go. Đó là chi n đ u v i chính mình. T nay anh ph i chi n th ng nh ng t p khí x u huân t p t vô l ng ti n ki p và ki p hi n ti n. Đúng là m t cu c chi n đ n đ c t thân, không ai làm thay. Ngay c đ ng T Ph , Ngài ch ch ra con đ ng mà mình t th p đ u c đ đi ch Ngài không cho quá giang. L m lúc anh c m th y quá s c, không th v t qua đ c. Có lúc anh suýt m t gi i. Nh ng l n nh th anh th t thà th l v i tôi nh là đ t ki m th o chính mình r t thành th c. Không bao gi anh m n l i kinh hay l i T đ ng y bi n che gi u các y u kém c a mình. Anh thành tâm sám h i, phát tâm l y h n m i m t ngàn danh hi u Ph t trong kinh Ph t thuy t Kinh V n Ph t, không xao lãng công phu và thi n đ nh. Anh luôn ghi lòng t c đ và th c hành l i căn đ n c a s ph : "Tránh đ i ngôn s ng a đ c kh u nghi p, Nh n nh c s ng a đ c thân nghi p, Ch th y l i mình, không th y l i ng i s ng a đ c ý nghi p".

Anh công phu m t cách tinh t n và luôn luôn khiêm t n. Anh tâm s : " mình bán th xu t gia t bi t căn c th p kém. Không dám mong gì h n là đ i này gieo duyên v i Ph t pháp đ đ i sau có đ c thân ng i ti p t c tu. Làm sao m i đ i nh th t p khí gi m đi m t ít, căn lành tăng tr ng thêm m t ít, nh t đ nh s thành chánh qu . Anh th ng nói v i anh em: " Tu là đ gi i thoát, mu n gi i thoát ph i đi t ngã. Tu mà còn th y mình h n ng i, mình đúng ng i sai, ch th y l i ng i mà không th y l i mình, sao g i là tu?"

V i đ i nguy n và h th công phu tinh t n nh th anh s x ng đáng là m t T kh u B Tát gi i mà hòa th ng Đ c S n v a m i ph ng tr ng truy n trao cho anh. Đúng là :

Hoa thành rác b̄ i th̄ i gian Rác thành hoa b̄ i v̄ t ngàn kh̄ đau (Tr̄ Công Vũ)
B̄ n thân tôi ̄ th̄ y mình căn c̄ th̄ p kém: M̄ m nguȳ n đi tu mòn c̄ ̄ i Chân không rút
n̄ i kh̄ i đ̄ ng ̄

(BNH_ ̄ trào)

Nên không th̄ h̄ c theo các b̄ c th̄ ng căn s̄ m xū t gia tu Ph̄ t ̄ lúc còn tr̄ ch̄ dám
nguȳ n h̄ c theo các v̄ bán th̄ nh̄ Nhū n Nghĩa Tr̄ ng Văn Hī u, Nhū n Hoài Hàn Cung
Th̄ ng ...

Hôm nay anh x̄ b̄ báo thân, tr̄ c kim quan anh tôi không c̄ u chúc quá cao siêu đôi khi ̄ c
̄ sáo nḡ nh̄ Vãng Sanh C̄ c L̄ c, Cao Đăng Ph̄ t Qū c ... ch̄ xin nh̄ t tâm c̄ u cho anh kī p
sau có đ̄ c thân nḡ i đ̄ tī p t̄ c tu h̄ c và s̄ m xū t gia nḡ h̄ u đ̄ c Ân Triêm công đ̄ c
đúng theo đ̄ i nguȳ n c̄ a anh.

Ȳ t đ̄ , ȳ t đ̄ , ba la ȳ t đ̄ , ba la tăng ȳ t đ̄ , B̄ Đ̄ tát bà ha.

Bích Nhãn H̄ c̄ n bút nhân tū n chung th̄ t c̄ a T̄ Kh̄ u B̄ Tát gī i Thích Nhū n Hoài

Ngày 15/10/1998, tại chùa Lá. Ông Lê Văn Hùng (người đứng thứ 2 từ trái) và các con trai của tôi.

Ông Lê Văn Hùng
Tháng 10/1998
Lê Văn Hùng

Ngày 15/10/1998, tại chùa Lá. Ông Lê Văn Hùng (người đứng thứ 2 từ trái) và các con trai của tôi. Ngày đi áo không thêu.

ĐOÀN TÂN SƠN KHUẤT CÔ TÂN SƠN KHUẤT
TÂN SƠN KHUẤT CÔ TÂN SƠN KHUẤT TÂN SƠN KHUẤT
TÂN SƠN KHUẤT CÔ TÂN SƠN KHUẤT TÂN SƠN KHUẤT